

HØJESTERETS DOM

afsagt fredag den 6. december 2019

Sag 123/2019

(1. afdeling)

Anklagemyndigheden

mod

T

(advokat Anders Németh, beskikket)

I tidligere instanser er afsagt dom af Københavns Byret den 10. december 2018 og af Østre Landsrets 23. afdeling den 11. april 2019.

I pådømmelsen har deltaget fem dommere: Thomas Rørdam, Jon Stokholm, Poul Dahl Jensen, Kurt Rasmussen og Anne Louise Bormann.

Påstande

Dommen er anket af T med påstand om frifindelse for overtrædelse af straffelovens § 192 a, stk. 1, nr. 1, således at forholdet henføres under våbenlovens § 10, stk. 1, samt formildelse. T har endvidere påstået frifindelse for påstanden om udvisning, subsidiært at udvisning skal ske for et kortere tidsrum end 12 år.

Anklagemyndigheden har påstået skærpelse, herunder at udvisning skal ske for bestandig.

Supplerende sagsfremstilling

Af Kriminalforsorgens udtalelse af 2. december 2019 i medfør af retsplejelovens § 808 fremgår bl.a.:

”RESUMÉ:

Sagen omhandler den 19-årige T (T), der er født og opvokset i hovedstadsområdet. Ifølge T manglede børnene ikke noget og der var et godt forhold til forældre og søskende.

T oplyser, at moderen rejste til Iran med hans mindre søskende, da han var cirka 13 år. Efterfølgende blev han anbragt på et opholdssted, inden han valgte at rejse til Iran, hvor han var i cirka 9 måneder. Efter returnering til Danmark, blev han igen anbragt på tidligere opholdssted, hvor han blev i et par år.

T har afsluttet folkeskolen med eksamen fra 9. klasse og var inden indsættelsen i arresten elev på teknisk skole, hvor han gik på grundforløbet til lastbilchauffør. Han har et ønske om at færdiggøre sin uddannelse.

T bor alene i lejet lejlighed. Han har ingen kæreste og ingen børn. Fritiden tilbringes med e-sport, netflix, rejser og sammen med venner.

T oplyser, at han er født med skæve fødder, men ellers er sund og rask. Han beskriver sig selv som en glad ung dreng, der elsker at prøve nye ting og er meget åben. Han beskriver endvidere sig selv som rolig person, der overholder aftaler. Ifølge T har han talt med psykolog og derudover mener han, at han måske som yngre har talt med en psykiater, der stillede diagnosen lettere retarderet.

Ifølge T drikker han meget sjældent alkohol. Han giver udtryk for, at han har prøvet at ryge hash 2-3 gange, men har ikke prøvet andre euforiserende stoffer.

Under samtalen med undersøgeren var T venlig, imødekommende og medvirkede positivt til undersøgelsen. Han virkede normalt begavet, alderssvarede og med en god hukommelse.

T er grundigt orienteret om vilkår for samfundstjeneste og tilsyn af Kriminalforsorgen. Han erklærer sig samarbejdsvillig overfor sådanne eventuelle vilkår.

KRIMINALFORSORGENS KONKLUSION OG BEGRUNDELSE

Kriminalforsorgens konklusion:

Det er Kriminalforsorgens vurdering, at T er egnet til at modtage en hel eller delvis betinget dom med vilkår om samfundstjeneste, hvortil det skal anbefales, at der fastsættes vilkår om tilsyn af Kriminalforsorgen i prøvetiden.

Finder retten, at sagen kan afgøres med en betinget dom uden vilkår om samfundstjeneste, skal det anbefales, at der alene fastsættes prøvetid.

Kriminalforsorgens begrundelse:

Kriminalforsorgen har ved vurderingen lagt vægt på Ts egne oplysninger om hans sociale og personlige forhold, disse må betragtes som velordnede.

Man har ligeledes vægtet hans egen tilkendegivelse af, at være indstillet på at samarbejde med Kriminalforsorgen om tilsyn såvel som afvikling af samfundstjeneste.”

Anbringender

T har anført navnlig, at der efter forarbejderne til straffelovens § 192 a, stk. 1, nr. 1, og den foreliggende retspraksis kun kan ske domfældelse efter bestemmelsen, såfremt der har været konkret risiko for, at skydevåbnet kunne være brugt til fare for andre, hvilket ikke er tilfældet i denne sag.

Efter landsrettens bevisresultat skal det lægges til grund, at han alene har besiddet skydevåbnet på sit aflåste værelse på det bosted, hvor han boede. Han har ikke været i besiddelse af skydevåbnet på offentligt tilgængeligt sted. Våbnet var ikke isat ammunition. Han har ikke tilknytning til en bande eller på anden måde forbindelse til det kriminelle miljø. Han er ustraffet og er således hverken tidligere dømt for personfarlig kriminalitet eller våbenrelaterede lovovertrædelser.

Der har på denne baggrund ikke været en konkret risiko for, at våbnet kunne være brugt til fare for andre. Forholdet skal derfor henføres til våbenlovens § 10, stk. 1. Straffen bør herefter ikke overstige fængsel i 6 måneder.

Udvisning må ikke ske, hvis det med sikkerhed vil være i strid med Danmarks internationale forpligtelser, jf. udlændingelovens § 26, stk. 2. Udvisning vil indebære et indgreb i hans privatliv, som er omfattet af artikel 8, stk. 1, i Den Europæiske Menneskerettighedskonvention. Et sådant indgreb er kun berettiget, hvis betingelserne i konventionens artikel 8, stk. 2, er opfyldt.

Han er født i Danmark. Han har haft lovligt ophold her i landet i over 18 år. Han taler og skriver dansk. Han er i arbejde i en stilling i et supermarked og er under uddannelse på teknisk skole. Hans far, søstre, tante og onkel er bosiddende i Danmark og Sverige, ligesom hans venner og øvrige omgangskreds er bosiddende i Danmark. Han har kognitive udfordringer og har fået stillet diagnosen ”lettere retarderet”. Han har tidligere haft selvmordstanker. Han har været indlagt i tilknytning hertil.

Han har kun været på ophold i Irak – og i forbindelse hermed Iran – mod sin vilje og i en forholdsvis kort periode. Han taler kun i begrænset omfang arabisk og kan hverken læse eller skrive det. Han hverken taler eller skriver farsi. Han har ikke nogen familie eller omgangskreds i Irak. Han har alene meget begrænset kontakt til sin mor i Iran.

Han har samlet set en omfattende tilknytning til Danmark og nærmest ingen tilknytning til Irak. Der er ingen indikationer på, at han fremover vil begå lovovertrædelser. Udvisning til Irak vil på denne baggrund med sikkerhed være i strid med Danmarks internationale forpligtelser, også selv om han dømmes efter straffelovens § 192 a. Dette gælder uanset, om udvisning måtte ske for en kortere periode end påstået af anklagemyndigheden. Der skal derfor ske frifindelse for påstanden om udvisning.

Anklagemyndigheden har anført navnlig, at det efter Højesterets praksis beror på en samlet vurdering af de foreliggende omstændigheder, om besiddelse af et skydevåben på ikke offentligt tilgængeligt sted må anses for begået under særligt skærpende omstændigheder, i den forstand udtrykket anvendes i straffelovens § 192 a, stk. 1. Der kan ved vurderingen lægges vægt på de momenter, som er nævnt i forarbejderne til bestemmelsen. Herudover skal der lægges vægt på, om besiddelsen af skydevåbnet efter en samlet vurdering må anses for at have indebåret en nærliggende risiko for, at det vil blive brugt til fare for andre.

Et oversavet jagtgevær tjener generelt ikke noget lovligt formål. Geværet blev opbevaret sammen med ammunition på Ts værelse på et bosted for udsatte unge på T har ikke givet en troværdig forklaring på, hvordan han er kommet i besiddelse af våbnet.

Efter en samlet vurdering må besiddelsen anses for at have indebåret en nærliggende risiko for, at våbnet ville blive anvendt til fare for andre. Forholdet er derfor omfattet af straffelovens § 192 a, stk. 1, nr. 1, og ikke alene af det generelle forbud i våbenlovens § 1, stk. 1, nr. 1 og 3.

I forarbejderne til straffelovens § 192 a, stk. 1, nr. 1, er det forudsat, at straffen for besiddelse af et skydevåben med ammunition på ikke offentligt tilgængeligt sted i førstegangstilfælde skal fastsættes til fængsel i 2 år og 3 måneder. Hvis Højesteret finder, at forholdet alene er omfattet af våbenlovens § 10, stk. 1, bør straffen udmåles til ikke under 6 måneders fængsel.

Udlændingelovens betingelser for udvisning er opfyldt. Grovheden af den begåede kriminalitet og længden af den idømte frihedsstraf taler for udvisning. Der ses i Danmark med stor al-

vor på ulovlig besiddelse af skydevåben, som potentielt indebærer en alvorlig trussel mod andres liv eller helbred.

T er født og opvokset i Danmark. Hans far og nogle af hans søskende befinder sig her i landet, og han har kun begrænset tilknytning til Irak. Disse forhold taler i retning af, at der ikke sker udvisning.

Heroverfor står, at T ikke har nogen uddannelse eller fast arbejde. Han har ikke børn, ægtefælle eller i øvrigt nære slægtninge, med hvem der består en afhængighed. T taler og forstår sproget i Irak og er vokset op med muslimske skikke og normer. Han vil derfor ikke stå uden forudsætninger ved udvisning dertil. Hertil kommer, at T også har en væsentlig tilknytning til Iran, hvor hans mor og to mindre søskende bor. Han har i 2014-2015 selv boet der i en periode på 9 måneder.

Udvisning med indrejseforbud for bestandig vil på den baggrund ikke med sikkerhed være i strid med Danmarks internationale forpligtelser, herunder Den Europæiske Menneskerettighedskonventions artikel 8. Der er ikke grundlag for at meddele et indrejseforbud af kortere varighed end bestandig efter udlændingelovens § 32, stk. 5. Såfremt Højesteret finder grundlag for, at indrejseforbuddet fastsættes for en kortere periode, bør landsrettens afgørelse om udvisning med indrejseforbud i 12 år stadfæstes.

Højesterets begrundelse og resultat

Sagens baggrund og problemstilling

T er fundet skyldig i på sin bopæl at have været i besiddelse af et oversavet jagtgevær med tilhørende ammunition. Denne sag angår navnlig, om forholdet er omfattet af straffelovens § 192 a eller af våbenlovens § 10, stk. 1, og om han skal udvises.

Straffelovens § 192 a

Det fremgår af Højesterets praksis, at det beror på en samlet vurdering af de foreliggende omstændigheder, om besiddelse af skydevåben på ikke offentligt tilgængeligt sted må anses for begået under særligt skærpende omstændigheder i straffelovens § 192 a, stk. 1's, forstand, og at der herved kan lægges vægt på de momenter, der er nævnt i forarbejderne til lov nr. 411 af

10. juni 1997 (om den tidligere bestemmelse i våbenlovens § 10, stk. 2) og til lov nr. 501 af 12. juni 2009 (om straffelovens § 192 a). Der skal lægges vægt på, om besiddelsen af skydevåbenet efter en samlet vurdering må anses at have indebåret en nærliggende risiko for, at det ville blive brugt til fare for andre.

Fire dommere – Thomas Rørdam, Jon Stokholm, Kurt Rasmussen og Anne Louise Bormann – udtaler herefter:

T er fundet skyldig i besiddelse af et oversavet, funktionsdygtigt jagtgevær med tilhørende ammunition, som han opbevarede i en taske under en håndvask på sit værelse på et bosted for udsatte unge. Værelset var aflåst, og kun han og pædagogerne på bostedet havde nøgle.

Opbevaring på bopælen af et funktionsdygtigt oversavet jagtgevær med tilhørende ammunition i en taske, som var frit tilgængelig, må indgå med betydelig vægt ved bedømmelsen af, om besiddelsen af skydevåbenet har indebåret en nærliggende risiko for, at det ville blive brugt til fare for andre. Imidlertid foreligger der ikke oplysninger om, at T skulle have tilknytning eller modsætningsforhold til et kriminelt miljø, og han er ikke tidligere straffet.

Under de anførte omstændigheder finder vi efter en samlet vurdering, at der ikke er fuldt tilstrækkeligt grundlag for at fastslå, at Ts besiddelse af det omhandlede oversavede jagtgevær med tilhørende ammunition må anses at have indebåret en nærliggende risiko for, at våbnet ville blive brugt til fare for andre. Forholdet kan derfor ikke henføres under straffelovens § 192 a, stk. 1.

Vi finder – i overensstemmelse med Ts erkendelse – at han har overtrådt våbenloven under skærpende omstændigheder, idet han var i besiddelse af et oversavet jagtgevær med tilhørende ammunition, som han opbevarede uforsvarligt på sin bopæl, og at forholdet derfor skal henføres under våbenlovens § 10, stk. 1.

Dommer Poul Dahl Jensen udtaler:

T er som nævnt fundet skyldig i besiddelse af et oversavet, funktionsdygtigt jagtgevær med tilhørende ammunition, som han opbevarede i en taske under håndvasken på sit værelse. Jeg

er enig med flertallet i, at det forhold, at et oversavet jagtgevær – der ikke kan anvendes til noget lovligt formål – med tilhørende ammunition opbevares på bopælen frit tilgængeligt uden at være gemt væk, må indgå med betydelig vægt ved bedømmelsen af, om besiddelsen af skydevåbnet har indebåret en nærliggende risiko for, at det ville blive brugt til fare for andre. I det foreliggende tilfælde lå våbnet med ammunition i en taske, der stod frit fremme på Ts værelse i et bosted for udsatte unge, og hans forklaring om, at han havde fundet våbnet i en pose under en busk på en kirkegård, er blevet tilsidesat som utroværdig.

Under disse omstændigheder finder jeg efter en samlet vurdering ligesom byretten og landsretten, at Ts besiddelse af våbnet med tilhørende ammunition har indebåret en nærliggende risiko for, at det ville blive brugt til fare for andre. Jeg tiltræder derfor, at forholdet er henført under straffelovens § 192 a.

Der træffes afgørelse efter stemmeflertallet, således at forholdet henføres under våbenlovens § 10, stk. 1.

Alle dommere udtaler herefter:

Efter Højesterets praksis skal straffen for overtrædelse af våbenlovens § 10, stk. 1, når der er tale om skærpende omstændigheder, som udgangspunkt fastsættes til fængsel i 4-6 måneder. Højesteret finder, at straffen i det foreliggende tilfælde passende kan fastsættes til fængsel i 6 måneder.

Udvisning

Da T idømmes fængselsstraf for overtrædelse af våbenloven, er betingelserne for udvisning i medfør af udlændingelovens § 22, nr. 8, opfyldt.

Det følger af udlændingelovens § 26, stk. 2, at en udlænding skal udvises efter bl.a. § 22, medmindre dette med sikkerhed vil være i strid med Danmarks internationale forpligtelser, herunder artikel 8 i Den Europæiske Menneskerettighedskonvention.

Det følger af Den Europæiske Menneskerettighedsdomstols praksis, jf. bl.a. dom af 23. juni 2008 i sagen Maslov mod Østrig (sag nr. 1638/03), præmis 75, at der skal foreligge meget

tungtvejende grunde for at retfærdiggøre en udvisning, når der er tale om en fastboende udlænding, der er født i landet eller indrejst som barn og har tilbragt det meste af sin barndom og ungdom i landet.

T er født i Danmark og har boet her hele sit liv bortset fra en periode, hvor han som 14-årig opholdt sig hos sin mor, der bor i Iran, indtil han efter ca. 9 måneders ophold med hjælp fra den danske ambassade kom tilbage til Danmark. Han har sin far og to søstre i Danmark og har ingen nære slægtninge i Irak, hvor han alene har været kortvarigt i forbindelse med opholdet i Iran. Han har gået i skole i Danmark og var under uddannelse på teknisk skole og havde fritidsarbejde i et supermarked, da han blev varetægtsfængslet som følge af denne sag. Han er ikke tidligere straffet, der er tale om en enkeltstående lovovertrædelse, som medfører fængsel i 6 måneder, og han var 18 år, da forholdet blev begået.

Under disse omstændigheder finder Højesteret, at udvisning af T vil udgøre et uproportionalt indgreb i hans ret til privatliv og således være i strid med artikel 8 i Den Europæiske Menneskerettighedskonvention. Som følge heraf frifindes han for påstanden om udvisning, jf. udlændingelovens § 26, stk. 2.

Det følger af udlændingelovens § 24 b, at en udlænding skal tildeles en advarsel, hvis der ikke er grundlag for at udvise den pågældende efter udlændingelovens §§ 22-24, fordi dette vil være i strid med Danmarks internationale forpligtelser.

Konklusion

Højesteret ændrer landsrettens dom, således at T straffes med fængsel i 6 måneder og tildeles en advarsel om udvisning.

T har fortsat været fængslet under anken.

Thi kendes for ret:

T straffes med fængsel i 6 måneder og tildeles en advarsel om udvisning efter udlændingelovens § 24 b.

Landsrettens bestemmelse om konfiskation stadfæstes.

T skal betale sagens omkostninger for byretten, og statskassen skal betale sagens omkostninger for landsret og Højesteret.

DOM

Afsagt den 11. april 2019 af Østre Landsrets 23. afdeling
(landsdommerne Kåre Mønsted, Julie Skat Rørdam og Frantz Sigersted-Rasmussen (kst.)
med domsmænd).

23. afd. nr. S-3682-18:

Anklagemyndigheden mod

T

(cpr.nr. ...)

(advokat Ulrik Sjølin Pedersen, besk.)

Københavns Byrets dom af 10. december 2018 (SS 1-27758/2018) er anket af tiltalte med påstand om frifindelse i det ikke erkendte omfang og i øvrigt formildelse.

Anklagemyndigheden har påstået domfældelse efter anklageskriftet samt skærpe, herunder således at tiltalte udvises af Danmark med indrejseforbud for bestandig, subsidiært et kortere tidsrum.

Forklaringer

Der er i landsretten afgivet supplerende forklaring af tiltalte.

De i byretten af vidnerne A, C og B afgivne forklaringer er dokumenteret i medfør af retsplejelovens § 923.

Tiltalte har supplerende forklaret blandt andet, at han tasken ikke lå på et badeværelse, men i skabet under den håndvask, der var i hans værelse. Han husker ikke nærmere om, hvordan han fandt geværet. Det er et år siden. Det var om morgenen. Han gik en tur og så den gule Nettopose og så, at der var et våben i posen. Han troede, at det var et hardballvåben som dem, han havde derhjemme. Posen lå under en almindelig busk. Der var blade på busken, for det var stadig sommer på det tidspunkt. Posen var ikke svær at få øje på. Han samlede posen op,

fordi han ville smide den i skraldespanden. Han kiggede ned i posen, da den var tung. Han samler tit skrald op især på kirkegården. Hans scooter stod ved hans arbejdsplads et par hundrede meter væk. Han havde haft en hård dag og ville derfor gå en tur på kirkegården. Han kørte hjem på scooteren. Det tog ca. 20 minutter. Han gjorde ingen stop på vejen undtagen ved lyskryds. Han opdagede, da han kom hjem, at det var et rigtigt våben. Han ville ikke ringe til politiet, da han ikke ville risikere at blive sigtet for det. Han talte heller ikke med sin kontaktperson om det. Han har haft våbnet i ca. et år og har ikke gjort forsøg på at komme af med det. Han har haft hardballvåben i mange år. Man bruger normalt hardballvåben på bane. Man må ikke have hardballvåben på bostedet. Bostedet har stadig hans fuldautomatiske hardballgevær i deres varetægt. Hardballgeværet er lavet af metal.

Personlige oplysninger

Forsvareren har dokumenteret "Job og uddannelsesplan for dømte" af 13. marts 2019.

Tiltalte har om sine personlige forhold supplerende forklaret blandt andet, at han har gået i skole i arresten. Han har stadig lejligheden på Han er ikke irakisk statsborger. Han er født i Danmark. Han taler ikke persisk og kan ikke begå sig i Iran. Han taler lidt irakisk, men skriver det ikke. Han har ikke haft tolk med til nogen afhøringer. De talte irakisk i hans barndomshjem, som var en lejlighed på Han kan kun kommunikere med sine forældre på irakisk. Da hans mor var i Danmark, arbejdede hun i en børnehave.

Hans far arbejder ikke. Han er opdraget med islam og er selv delvist religiøs.

Tiltalte har været fortsat frihedsberøvet under anken.

Retsgrundlaget

Ved lov nr. 469 af 14. maj 2018 indsattes i udlændingeloven som § 32, stk. 5, 3. pkt.:

"Indrejseforbud i forbindelse med udvisning efter SSS 22-24 kan meddeles af konere varighed, hvis et indrejseforbud af den varighed, der er nævnt i stk. 2 og 3, vil indebære, at udvisning med sikkerhed vil være i strid med Danmarks internationale forpligtelser."

Af de specielle bemærkninger til § 1, nr. 5, i lovforslaget (lovforslag nr. 156 af 28. februar 2018) fremgår:

”Det følger af det foreslåede 3. pkt., til udlændingelovens § 32, stk. 5, at der fremover i forbindelse med udvisning ved dom efter udlændingelovens §§ 22-24 kan meddeles indrejseforbud af kortere varighed, hvis et indrejseforbud meddelt af den varighed, der følger af de gældende regler i § 32, stk. 2 og 3, betyder, at udvisning vil være i strid med Danmarks internationale forpligtelser.

Med forslaget vil der således kunne meddeles indrejseforbud af kortere varighed end fastsat i § 32, stk. 2 og 3, hvis det betyder, at der dermed kan ske udvisning i en sag, hvor dette ellers med sikkerhed ville være i strid med Danmarks internationale forpligtelser. Hvis et indrejseforbud af kortere varighed vil betyde, at der kan ske udvisning, hvor dette ellers med sikkerhed er i strid med Danmarks internationale forpligtelser, vil varigheden af indrejseforbuddet i alle tilfælde skulle afkortes, så der i videst muligt omfang udvises, når dette ikke med sikkerhed er i strid med Danmarks internationale forpligtelser.

Det helt klare udgangspunkt vil fortsat være, at indrejseforbuddets varighed fastsættes automatisk på baggrund af den idømte frihedsstraf. Det er således alene i tilfælde, hvor varigheden af et indrejseforbud vil have selvstændig og afgørende betydning for, om udvisning vil være i strid med Danmarks internationale forpligtelser, at der kan meddeles indrejseforbud af kortere varighed. Det forudsættes således, at denne nye mulighed kun anvendes i de tilfælde, hvor et indrejseforbud meddelt af den i § 32, stk. 2 og 3 nævnte varighed, er af afgørende betydning for, om udvisning vil være i overensstemmelse med Danmarks internationale forpligtelser.

Med lovforslaget vil domstolene af egen drift skulle påse, om et indrejseforbud meddelt med en varighed, som der er mulighed for efter de gældende regler, medfører, at udvisning med sikkerhed vil være i strid med Danmarks internationale forpligtelser, og om dette kan imødegås ved at meddele et indrejseforbud af en kortere varighed.”

Landsrettens begrundelse og resultat

Skyldsspørgsmålet

5 voterende udtaler:

Tiltalte har heller ikke for landsretten givet en sammenhængende, troværdig forklaring på, hvordan han kom i besiddelse af våbnet. Tiltalte boede på det pågældende tidspunkt på et bosted for udsatte unge fra 17 år, beliggende i ... på Nørrebro. Tiltalte opbevarede våbnet, et oversavet jagtgevær, og tilhørende ammunition, frit tilgængeligt i en taske under håndvasken i sit værelse. Henset hertil og af de i øvrigt af byretten anførte grunde tiltræder disse voterende, at tiltaltes besiddelse af våbnet har indebåret en nærliggende risiko for, at våbnet ville blive anvendt til fare for andre, og at forholdet er henført under straffelovens 192 a. Disse voterende stemmer derfor for at finde tiltalte skyldig som anført i byrettens dom.

1 voterende udtaler:

Jeg finder ikke at kunne tilsidesætte tiltaltes forklaring og finder ikke, at tiltaltes besiddelse af våbnet har indebåret en nærliggende risiko for, at våbnet ville blive anvendt til fare for andre. Jeg stemmer derfor for at henføre forholdet under våbenloven som erkendt af tiltalte.

Der gives dom efter stemmeflertallet, jf. retsplejelovens 216, stk. 1 .

Strafudmåling

Straffen, der fastsættes efter de bestemmelser, der er anført i byrettens dom, bortset fra stk. 3, i straffelovens § 192 a, findes passende udmålt.

Udvisning

Tiltalte er idømt fængsel i 2 år og 3 måneder for besiddelse af et skydevåben med tilhørende ammunition. Han er 18 år og statsborger i Irak. Han er født i Danmark og fik den 14. oktober 2000 opholdstilladelse frem til sin 18-års fødselsdag. Han har indgivet ansøgning om permanent opholdstilladelse, der efter det oplyste er under behandling. Tiltalte har således haft lovligt ophold i Danmark i ca. 18 og 3 måneder. Det følger som anført af byretten af udlændingelovens 22, nr. 3 og 8, jf. 26, stk. 2, at tiltalte skal udvises, med mindre dette med sikkerhed vil være i strid med Danmarks internationale forpligtelser, herunder artikel 8 i Den Europæiske Menneskerettighedskonvention (EMRK).

Som anført af byretten beror det navnlig på en proportionalitetsvurdering, hvorvidt en udvisning af en herboende udlænding er forenelig med denne bestemmelse. I tilfælde som det foreliggende, hvor tiltalte er en ung mand, der endnu ikke har etableret sin egen familie, skal der lægges vægt på karakteren og alvoren af den tidligere og nu begåede kriminalitet, hvor længe den pågældende har været i opholdslandet, samt styrken af de familiemæssige, sociale og kulturelle bånd til opholdslandet og til statsborgerskabslandet, jf. bl.a.

Menneskerettighedsdomstolens dom af 23. juni 2008 i sag 1638/03, Maslov mod Østrig.

Også længden af det med udvisningen forbundne indrejseforbud indgår i

proportionalitetsvurderingen, jf. bl.a. dom af 17. april 2003, Yilmaz mod Tyskland, og dom af 27. oktober 2005, Keles mod Tyskland. En person, der taler statsborgerskabslandets sprog, kan ikke siges at være uden nogen form for tilknytning til statsborgerskabslandet, jf. dom af 1. juni 2017 i sag 30441/09, Külekci mod Østrig, og UfR 2017.1762H.

Efter det af byretten anførte om tiltaltes familiemæssige, sociale og kulturelle bånd, tiltræder landsretten, at tiltaltes tilknytning til Danmark er langt stærkere end hans tilknytning til Irak. Henset til tiltaltes forklaring om, at han taler lidt irakisk, at der taltes irakisk i hans barndomshjem, og at han kun kan kommunikere med sine forældre på irakisk, lægger

landsretten til grund, at han ikke vil være helt uden forudsætninger for at etablere en tilværelse i Irak, hvis han udvises.

4 voterende udtaler herefter:

Tiltalte er idømt en langvarig fængselsstraf for besiddelse af skydevåben under særligt skærpende omstændigheder. Efter udlændingelovens § 32, stk. 2, nr. 5, skal udvisning, når der idømmes en straf på mere end to års fængsel ske for bestandig. Efter arten og grovheden af den pådømte kriminalitet finder disse voterende efter en samlet vurdering, at de hensyn, der taler for udvisning af tiltalte, er så tungtvejende, at de har større vægt end de hensyn, som taler imod på baggrund af hans stærke tilknytning til Danmark og svage tilknytning til Irak, samt hans unge alder og det forhold, at han er ustraffet. Disse voterende finder imidlertid, at udvisning for bestandig henset til de sidstnævnte momenter vil udgøre et uproportionalt indgreb over for tiltalte i strid med EMRK artikel 8. Det følger herefter af udlændingelovens § 32, stk. 5, 3. pkt., at indrejseforbuddet kan fastsættes med kortere varighed. Det er i forarbejderne til bestemmelsen forudsat, at varigheden af indrejseforbuddet afkortes, så der i videst muligt omfang udvises, når dette ikke med sikkerhed er i strid med Danmarks internationale forpligtelser. På denne baggrund stemmer disse voterende for, at tiltalte udvises med indrejseforbud i 12 år.

2 voterende udtaler herefter:

Af de grunde, der er anført af byretten, tiltræder vi, at udvisning med sikkerhed vil være i strid med Danmarks internationale forpligtelser, og at tiltalte derfor ikke udvises, men tildeles en advarsel, jf. udlændingelovens § 24 b.

Der gives dom efter stemmeflertallet, jf. retsplejelovens 216, stk. 1.

Konklusion

Landsretten stadfæster herefter dommen med den ændring, at tiltalte udvises af Danmark med indrejseforbud i 12 år. Indrejseforbuddet har efter udlændingelovens § 32, stk. 1, 3. pkt., gyldighed fra tidspunktet for udrejsen eller udsendelsen.

Thi kendes for ret :

Byrettens dom i sagen mod T stadfæstes med den ændring, at tiltalte udvises af Danmark med indrejseforbud i 12 år, der regnes fra udrejsen eller udsendelsen.

Tiltalte skal betale sagens omkostninger for landsretten, dog skal statskassen endeligt bære 2.580 kr. + moms af salæret til forsvareren.



Københavns Byret

DOM

afsagt den 10. december 2018 i sag

SS 1-27758/2018 Anklagemyndigheden

mod

T

Cpr-nummer ...

P.t. Københavns Fængsler

Sagens baggrund og parternes påstande

Der har medvirket domsmænd ved behandlingen af denne sag.

Anklageskrift er modtaget den 21. november 2018.

T er tiltalt for overtrædelse af

straffelovens § 192 a, stk. 1, nr. 1, jf. stk. 3, jf. våbenlovens § 2, stk. 1, jf. § 1, stk. 1, nr. 1, og nr. 3,

ved den 18. oktober 2018 ca. kl. 19.00 samt i en periode forud herfor dels på bopælen beliggende på bostedet ..., i København, dels i forbindelse med transport gennem offentligt tilgængeligt sted i københavnsområdet, under særligt skærpende omstændigheder at have været i besiddelse af 1 oversavet side-by-side jagtgevær med tilhørende ammunition i form af 10 haglpatroner, der kunne affyres med jagtgeværet.

Anklagemyndigheden har nedlagt påstand om fængselsstraf, og at tiltalte i medfør af udlændingelovens § 49, stk. 1, jf. § 22, nr. 3 og nr. 8, og § 32, stk. 1, jf. stk. 2, nr. 5, udvises med indrejseforbud gældende for bestandig.

Anklagemyndigheden har endvidere nedlagt påstand om, at der hos tiltalte i medfør af straffelovens § 75, stk. 2, konfiskeres 1 oversavet side-by-side jagtgevær med tilhørende ammunition i form af 10 haglpatroner.

Tiltalte har erkendt besiddelse af våben og ammunition, men har gjort gældende at forholdet skal henføres under våbenlovens § 10.

Tiltalte har nedlagt påstand om rettens mildeste dom.

Tiltalte har ikke protesteret mod konfiskationspåstanden.

Tiltalte har påstået frifindelse for udvisningspåstanden.

Forklaringer

Der er afgivet forklaring af tiltalte og vidnerne A, B og C.

Tiltalte har til retsbogen under grundlovsforhør den 24. oktober 2018 forklaret følgende:

"Anholdte forklarede, at han bor Han bor alene. Man skal bruge en chip for at låse døren til værelset op. Han arbejder i Netto, og han er i gang med en uddannelse som lastbilchauffør.

De to pistoler er lovlige hardball pistoler, som han har købt i tæt på Strøget. Metalkuglerne kan affyres med hardball pistolerne. Han har fundet jagtgeværet i ... tæt på, hvor han arbejder. Geværet lå i en lædertaske. Det løse ammunition har han købt i Tyskland. Han troede, at det var lovligt. De løse patroner kan bruges i ægte pistoler eller blankpistoler. Han købte dem, fordi han havde interesse for det. Han ville bare have dem liggende.

Adspurgt af forsvareren forklarede anholdte, at han fandt geværet i en pose i en busk på en kirkegård ved den Nettobutik i ..., hvor han arbejder. Han tog geværet med hjem, men lod det ligge i tasken. Han har ikke prøvet at affyre det. Han har haft jagtgeværet i ca. 1 år. Han turde ikke gå tilbage med det og heller ikke aflevere det til politiet.

Foreholdt bilag 3-2, side 6, øverste billede, forklarede anholdte, at man kan putte metalkuglerne i magasinet og sætte magasinet i pistolen. Han har alene skudt efter en papkasse for sjov hjemme. Han har ikke skudt udenfor.

Han fik at vide, at politiet var efter ham, og han ringede derfor til forsvareren i mandags."

Tiltalte fik under hovedforhandlingen oplæst forklaring afgivet under grundlovsforhør den 24. oktober 2018. Tiltalte vedstod forklaringen delvist, idet det ikke var rigtigt, at han fandt jagtgeværet i en taske. Han fandt det i en gul Nettopose.

Han har boet på bostedet i ... i omkring halvandet år. Forinden boede han på ... for udsatte unge. Det er tanken, at han skal videre til egen lejlighed. Han har ikke venner og bekendte på bostedet. Et halvt år før varetægtsfængslingen startede han på en lastbilchaufføruddannelse på tekniskskole. Han har altid haft interesse for våben. Det var også derfor, at han havde købt de to hardball pistoler, som også blev fundet på hans værelse.

Den 18. oktober, hvor politiet var på hans værelse, var han ikke hjemme. Han ved ikke, hvorfor de valgte at gå ind på hans værelse.

Foreholdt bilag 3-2, side 2, øverste foto, forklarede tiltalte, at det var det jagtgevær, som han havde fundet og haft liggende. Patronerne havde han før våbenet. Han havde patronerne, fordi han havde interesse for våben. De blanke patroner, som han også havde liggende, havde han også bare fordi, at det interesserede ham. De blanke patroner og haglpatronerne var købt i Tyskland. Han havde ikke afprøvet dem.

Foreholdt samme bilag side 2, nederste foto, bekræftede tiltalte, at der ikke var isat ammunition i geværet.

Foreholdt bilag 3-1, foto 7 og 8, forklarede tiltalte, at tasken med haglgeværet lå under håndvasken.

Han fandt tasken på kirkegården ved Netto, hvor han arbejder. Det var omkring sommeren 2017. Geværet lå i en gul Nettopose. Han troede, at det var et hardball våben, og det var hans opfattelse, at det var et lovligt våben. Det var derfor, at han tog det med hjem. Et hardball våben kan godt have samme vægt som et originalt våben. Der lå ikke ammunition i posen.

Han undersøgte ikke våbenet, da han fandt det. Han rørte ved det, men undersøgte det først, da han kom hjem. Han tog det med, fordi han tænkte, at et barn kunne finde det. Da han kom hjem, kunne han se på stifter og løb, at det var et rigtigt våben. Han turde ikke aflevere våbenet, da hans dna var på det. Våbenet lagde han under sin seng. Sengen er på en hems, hvor hans gæster ikke plejer at komme. Han flyttede tasken med geværet ud på badeværelset, når der ikke var gæster. Geværet var viklet ind i et håndklæde og tanken var, at hvis personalet lavede rumundersøgelse, så ville de bare tro, at det var en sportstaske med håndklæde og sportstøj.

Forholdt bilag 3-1, foto 1, bekræftede tiltalte, at det var hans seng på hems.

Foreholdt bilag 8, side 2, ransagningsrapport vedrørende politiets ransagning den 28. august 2018, bekræftede tiltalte, at han var til stede under ransagningen. Geværet lå da oppe på hems. Han lå og sov, da politiet kom. Politiet var ikke oppe på hems og ransage, og de fandt derfor ikke geværet ved den lejlighed. Computeren, som politiet tog med, lå nede ved sofaen. Den ammunition, som blev fundet i skuffen under vasken i forbindelse med ransagningen den 28. august 2018, havde han liggende, fordi han havde tænkt sig at lave en halskæde ud af det.

Foreholdt samme bilag, underbilag I-5-1-1, forklarede tiltalte, at det var det jagtgevær, som sås på fotoet, som blev fundet efter rumundersøgelsen den 18. oktober 2018. Fotoet viser hans seng med geværet. Han tog fotoet, da han gerne ville bruge det som baggrund på sin mobiltelefon. Når han kedede sig, tog han geværet frem og prøvede at skille det ad. Han havde en formodning om, at det virkede, hvis han puttede patroner i. Han ville tage stifteren ud og hænge geværet op på væggen, men det lykkedes ikke. Hvis der ikke var stifter i, virkede geværet ikke, og så var det lovligt. Han havde ikke haft patroner i geværet. Han

havde interesse for våben, og det var derfor, at han skilte det ad. Han havde også skilt sine hardball våben ad.

Han fik oplyst af sin kontaktperson K, at der havde været forsøgt indbrud på hans værelse den 22. oktober 2018. K vidste ikke, hvad der var blevet stjålet, da hun ikke ved, hvad han har på sit værelse. Han passer sig selv og har ikke konflikter med nogen.

Foreholdt bilag 6-4-4, side 5, afhøringsrapport af 5. november 2018 forklarede tiltalte, at han ikke kender til et overfald på D. D er hans nabo på bosted, og han fester meget ofte. Der er ikke adgangskontrol til bostedet. Alle Ds venner kommer og går, når der er fest. De sætter bare et stykke papir fast i døren. Normalt kræver det en nøglechip at komme ind fra gaden, men det kan nemt omgås.

Hardball pistolerne har han skudt med på værelset og i gangen. Han satte en flaske vand op, som han skød efter. Der er naboer på stedet, som har set ham skyde.

Foreholdt bilag 6-4 afhøringsrapport af 23. oktober 2018, side 2, forklarede tiltalte, at han ikke havde sagt til politiet, at han ikke kendte noget til nogen våben. Det var fordi, at han ikke ønskede at udtale sig uden tilstedeværelse af sin advokat.

Tiltalte forklarede, at han ikke kender nogen fra Loyal to Familia. Han opbevarer ikke våbenet for nogen. E er en kammerat, der har været hjemme hos tiltalte. Han kan godt have rørt ved posen med ammunition. Han ved ikke, om der var ammunition i, da E rørte ved posen. Det var en tilfældig pose, som han kan have haft i flere år. Han har ikke vist posen til E. E bor i Næstved.

A har forklaret bl.a., at hun arbejdede med tilknytning til bostedet i ... den 18. oktober 2018. Bostedet er en døgninstitution for udsatte unge fra 17 år. De unge mennesker, der bor i ..., skal udsendes til anden bolig. Området, hvor bostedet ligger, er også et udsat område. Der kommer personale en gang i døgnet for at se til de unge mennesker, og hver anden uge er der fast nattevagt. I øvrigt er der ikke opsyn eller personale til stedet, med mindre der er et akut behov. De unge kan ringe til deres kontaktperson efter behov. Man kan ikke komme ind fra gaden, da der er lås på op til 1. sal, hvor de unge mennesker bor. Hun har kun mødt tiltalte en eller to gange før, og det var på en anden institution.

Hun var med til at undersøge tiltaltes værelse den 18. oktober 2018. De blev ringet op fra en anden institution om at lave en rumundersøgelse. De fik oplyst, at det var vurderet, at der var en begrundet mistanke om, at der kunne ligge våben på værelset. Hun ved ikke, hvor opringningen kom fra. De valgte at gå derover efter aftensmad. De ringede tiltalte op forinden med oplysning om, at de ville foretage rumundersøgelse. Det var hendes kollega B, der ringede til tiltalte. Tiltalte oplyste, at han ikke var i nærmiljøet og ikke havde mulighed for at komme. De var tre personer om at undersøge værelset. Hun fandt ikke noget, men det gjorde hendes to kolleger. B fandt relativt hurtigt et gevær i en brun lædertaske. Efterfølgende fandt

F to softguns i klædeskabet. Der blev også fundet patroner og kugler. De fandt ikke yderligere. De tog tingene med ind på personalekontoret og ringede til politiet, der kom med det samme.

B har forklaret bl.a., at han er pædagog. ... er en udslusningsinstitution. Den 18. oktober 2018 var han med til at foretage rumunderundersøgelse af værelse ..., hvor tiltalte bor. Han har en smule kendskab til tiltalte, som han betragter som en sød, rar og behagelig fyr.

Der var en beboer fra en anden institution, der havde kontaktet sin institution under samme paraply som deres med oplysning om, at der muligvis kunne ligge et våben på tiltaltes værelse. Det var på baggrund af henvendelse fra ledelsen på den anden institution, at han, A og C foretog rumundersøgelsen.

Han fandt geværet i en brun lædertaske under håndvasken. Taksen kunne han slet ikke se i sammenhæng med tiltalte og hans stil. Tiltalte var ikke en type, der gik med lædertaske. Tasken fangede derfor hans opmærksomhed. Han sagde det spontant ud i rummet. Først lod han tasken stå og gik ovenpå for at kigge under tiltaltes seng på hemsens. Han tror, at sengen blev brugt af tiltalte, da der lå chokoladerester mv. under sengen. Han gik derefter ned og løftede tasken. Han kunne mærke, at den var tung. Han åbnede taksen og så, at der lå et håndklæde. Da han tog håndklædet til side, kunne han se, at der lå et gevær i tasken. De stillede våbenet ind i vagtstuen. Det var hans umiddelbare opfattelse, at våbenet var ægte. Han kiggede ikke yderligere i tasken. Der blev også fundet to softguns. De brugte nok omkring 45-60 minutter på at undersøge rummet.

Beboerne på bostedet i ... er søde og rare mennesker. Han har ikke hørt om, at tiltalte skulle have konflikter med nogen. Vidnet var en del på bostedet i september måned. Tiltalte var den af beboerne, der var der mest på det tidspunkt. Han var inde på tiltaltes værelse i september. Han lagde ikke mærke til tasken da.

C har forklaret bl.a., at han er pædagog. Han er ikke fast tilknyttet bostedet i ..., men arbejder på døgninstitutionen ..., der også ligger på Nørrebro.

Han var med til at foretage rumundersøgelsen den 18. oktober 2018 efter en henvendelse fra deres leder. Det var A, der talte med lederen. Der var mistanke om våben på tiltaltes værelse. Hans kollega B fandt en brun taske. Kollegaen syntes, at tasken så mistænkelige ud, da han ikke tidligere havde set tiltalte med sådan en taske. Der var et gevær i tasken. De tog tasken med ind på deres vagtværelse. De var også på sovehemsens og undersøgte. Der var dyner og puder på hemsens. Han ved ikke, om tiltalte sov på hemsens. De lavede en grundig undersøgelse. Han fandt hardball pistolerne. Den ene var let og den anden tung. De tog også disse pistoler med ind på vagtværelset, da han først troede, at den ene kunne være en rigtig pistol.

Oplysningerne i sagen

Af kosterrapporten fremgår, at der på tiltaltes værelse ... blev fundet en brun lædertaske (koster nr. 1). I tasken lå et side-by-side haglgevær (koster 3) og en sort plastikpose (koster 4). I plastikposen lå 10 haglpatroner (koster 5).

Af kriminalteknisk erklæring af 28. november 2018 fremgår, at haglpatronerne kan optages og affyres i det afkortede haglgevær.

Personlige oplysninger

Tiltalte har om sine personlige forhold forklaret, at han har fået en lejlighed pr. 1. december 2018, der ligger på Egentlig vil han helst bo i et andet område, men han har fået at vide, at han skal sige ja, såfremt han får tilbudt en lejlighed. Han skal til eksamen med sin lastbiluddannelse i næste uge.

Af Udlændingestyrelsen udtalelse af 6. december 2018 om mulig udvisning af tiltalte, der har irakisk nationalitet, fremgår bl.a.:

"...

Opholdsgrundlag og længde

T blev den ... 2000 født i Danmark, og den 14. oktober 2000 fik han opholdstilladelse til hans 18 års fødselsdag.

T indgav den 8. juni 2018 en ansøgning om permanent opholdstilladelse. Sagen er fortsat under behandling. Da ansøgningen om permanent ophold er indgivet rettidigt har pågældende lovligt ophold under sagens behandling.

Længden af Ts lovlige ophold i relation til udvisningsbestemmelserne regnes fra ...2000, hvor pågældende blev tilmeldt CPR, jf. herved udlændingelovens § 27, stk. 1.

Efter udlændingelovens § 27, stk. 5, medregnes den tid, hvori en udlænding har været varetægtsfængslet forud for en senere domfældelse eller har udstået frihedsstraf eller været undergivet anden strafferetlig retsfølge, der indebærer eller giver mulighed for frihedsberøvelse, for en lovovertrædelse, der ville have medført ubetinget frihedsstraf, ikke i perioden beregnet efter udlændingelovens § 27, stk. 1.

T har således – når den i udlændingelovens § 27, stk. 5 nævnte periode fratrækkes – haft lovligt ophold i Danmark i ca. 18 år og 3 måneder.

...

§ 26, stk. 2

Vedrørende spørgsmålet om, hvorvidt en beslutning om udvisning af T med sikkerhed kan antages at være i strid med Danmarks internationale forpligtelser, skal Udlændingestyrelsen henvisse til politiets afhøringsrapport af 5. november 2018 og 16. november 2018.

Heraf fremgår at T blandt andet har oplyst, at han:

- Har været tvangsfjernet fra sin far og har boet på opholdssted
- Har opholdt sig i en periode på 9 måneder i Iran hos sin mor. Han blev først sendt til Irak mod sin vilje, og kom herefter videre til sin mor i Iran, hvor han også blev tilbageholdt mod sin vilje.
- Har haft selvmordstanker og været indlagt. Har også været selvskadende
- Har tidligere haft diagnosen lettere retarderet
- Har været opereret for ...

Går i teknisk skole i ... og arbejder i Netto

Anklagemyndigheden har bedt om at, det undersøges, hvorvidt pågældende har været på rejser til sit hjemland under sit ophold her i landet.

Udlændingestyrelsen skal hertil bemærke, at det fremgår af styrelsens systemer, at T første gang fik udstedt et fremmedpas den 25. januar 2001 med gyldighed indtil den 3. februar 2003. Dette fremmedpas blev den 7. marts 2003 forlænget.

T fik den 10. august 2005 på ny udstedt fremmedpas med gyldighed indtil 10. august 2010.

T fik den 15. juni 2010 på ny udstedt fremmedpas med gyldighed indtil 8. juni 2015.

Det fremgår videre af Udlændingestyrelsens system at T den 13. maj 2015 henvendte sig på ambassaden i Theran, Iran, med henblik på at få forlænget sit fremmedpas, samt få udstedt en tilbagerejsetilladelse så han kunne komme til Danmark. I forbindelse hermed oplyste T at han året forinden havde været tvangsfjernet af kommunen, og at han herefter af sin familie var blevet overtalt til at rejse til Irak og Iran. T fik udstedt en tilbagerejsetilladelse.

T fik den 22. juli 2015 på ny udstedt fremmedpas med gyldighed indtil den 15. januar 2019.

Udlændingestyrelsen ses ikke at være i besiddelse af øvrige oplysninger af relevans for tilknytningsspørgsmålet.

Udtalelse om udvisningsspørgsmålet

Det bemærkes indledningsvis, at det følger af bestemmelsen i udlændingelovens § 26, stk. 2, at en udlænding skal udvises efter §§ 22-24, medmindre dette med sikkerhed vil være i strid med Danmarks internationale forpligtelser.

På baggrund af anklagemyndighedens oplysninger om kriminalitetens karakter, og om at den pågældende forventes idømt en frihedsstraf af 2½ års varighed sammenholdt med de i

udlændingelovens § 26, stk. 2 nævnte hensyn, kan Udlændingestyrelsen tiltræde, at anklage myndigheden nedlægger påstand om udvisning.

Efter Udlændingestyrelsens vurdering bør påstanden om udvisning nedlægges i medfør af udlændingelovens § 22, nr. 8.

..."

Af konventionsafhøring af 5. november 2018 fremgår bl.a.:

"1) Tilknytning til hjemlandet & Danmark:

Afhørte oplyste om sin sociale tilknytning til hjemlandet/udsendelseslandet, at han havde alle sine venner i Danmark. Han havde ingen venner i Irak.

Afhørte oplyste om sin kulturelle tilknytning til hjemlandet/udsendelseslandet, at han havde været i Irak i 2014 imod sin vilje. Han havde ellers ikke været i Irak, med mindre det var da han var helt lille. Han kunne ikke huske at han havde været der.

Afhørte oplyste om sin familiemæssige tilknytning til hjemlandet/udsendelseslandet, at han ikke havde nogen familie i Irak. Han havde sin mor som boede i Iran.

Afhørte oplyste om sin sociale tilknytning til Danmark, at det var her han havde alle sine venner.

Afhørte oplyste om sin kulturelle tilknytning til Danmark, at han følte sig mere dansk end irakisk.

Afhørte oplyste om sin familiemæssige tilknytning til Danmark, at han havde sine onkler, tanter og mostre i Danmark. Det var stort set hele hans familie som boede i Danmark. Det var kun hans mor, som boede i Iran.

Afhørte oplyste om det seneste indrejsetidspunkt i Danmark, at det var omkring d. 25-26 maj 2015 han kom tilbage fra Irak. Han havde stukket af i september 2014 fra sit bosted i Danmark, og havde opholdt sig et par dage hos noget familie i Sverige. Familien sendte ham derefter til Irak imod hans vilje. Afhørte havde selv derefter rejst til Iran, til sin mor i stedet. Han var hos sin mor i 9 måneder.

...

3) Andre forhold:

Afhørte oplyste om andre forhold, der kan have betydning for udsendelsen til opholdslandet/hjemlandet, at han taler og skriver dansk. Han taler arabisk, men ikke flydende. Han kan gøre sig forståeligt på arabisk. Han føler sig meget dansk, og han føler ingen tilknytning til Irak.

..."

Af supplerende konventionsafhøring af 16. november 2018 fremgår:

"...

Forespurgt om sigtede havde gået i skole i Danmark, oplyste sigtede, at han havde gået i folkeskole i Danmark siden 1. klasse. Han havde startet på skolen på Østerbro i specialklasse. Derefter gik han 2. klasse på H-skolen, ligeledes i en specialklasse. Afhørte mente, at han var placeret i en specialklasse pga. han dengang talte dårligt dansk. Han gik 2. klasse om på samme skole, og derefter startede han på I skole i en almindelig klasse, hvor han gik i ca. 1½ år. Han gik i almindelig klasse i 3-4. klasse og startede så halvvejs i 5. klasse i en specialklasse. Afhørte havde svært ved at opføre sig ordentligt i klassen, og lavede drama, hvor han bl.a. kom op at slås. Han kom derfor på en specialskole på Frederiksberg ved navn "J-skole" på ..., han gik på denne skole i 1-1½ års tid. Han kom derefter på et opholdssted i ..., hvor han gik på deres egne interne skole. Han boede på skolen.

Afhørte forklarede, at han havde fået nogle problemer i sit personlige liv, da hans mor på dette tidspunkt rejste til Iran. Afhørte oplyste, at han var blevet tvangsfjernet til at starte med af kommunen. Han havde ikke fået muligheden for at flytte tilbage til sin familie.

Afhørte befandt sig på ... i ca. 5 måneder. Han stak af fra stedet d. 2. september 2014 og stak af til Sverige til noget familie. Han blev derefter fort til Irak mod sin vilje.

Han forklarede, at han havde fået at vide af sin familie, at han skulle rejse til Irak i en måned, for derefter at kunne komme til Iran. Han ville så få mulighed for at besøge sin mor. Han rejste dertil sammen med sin fætter, som boede i Sverige. De rejste med fly dertil fra Sverige.

Han rejste på sit danske fremmedpas. Han forklarede, at han ikke havde noget irakisk pas. Hans danske familie kom over med hans pas til Sverige. Han havde ikke selv holdt sit eget pas, da han var 14 år gammel.

Afhørte forklarede, at han ikke først kunne komme ind i Irak, da han ikke havde visum. Disse problemer blev løst ved at betale sig fra det ved grænsen. Han var i Irak i 2-3 dage, imens hans visum blev lavet til at komme ind i Iran. Hans fætter holdt afhørtes pas, og hjalp med at søge om visum. De boede på hotel i de dage. De havde taget til Iran med en taxa, der var problemer ved grænsen, da afhørte ikke havde samtykke fra hans forældre. De løste dog dette problem, ved at betale sig fra det.

Afhørte oplyste, at de derefter rejste med endnu et fly for at komme til Tehran, derefter tog de en taxa de 200 km til byen, hvor afhørtes moder bor. Afhørte oplyste, at han hele tiden skulle rejse frem og tilbage til Irak, da hans visum kun var gyldigt i 30 dage af gangen. Han forklarede, at han rejste alene til grænsen til Irak, og derefter blev samlet op af en anden fætter ligeledes fra Danmark, som tilfældigvis var derned. Det var dog forskelligt, hvem der hjalp afhørte med at søge visum fra måned til måned. Hver gang han søgte visum opholdt han sig i Irak i 2-3 dage, hvor han boede på hotel hver gang.

Afhørte oplyste, at han var i Iran i 9 måneder. Afhørte oplyste, at han ikke lavede noget i den tid han boede i Iran. Han var sammen med sin mor, lillesøster og lillebror. Han gik ikke i

skole. Han spillede computer ind i mellem. Han fik ingen venner mens han var dernede, da han ikke talte persisk, og der var ingen der talte engelsk.

Afhørte oplyste, at han talte irakisk med sin lillesøster, man afhørte følte at han var bagud på det sproglige. Afhørte kunne ikke kommunikere med sin lillebror, både pga. alder, men også fordi at lillebroderen kun talte persisk. Afhørte forklarede, at hans moder talte dårligt dansk, hun talte bedre persisk end dansk. Afhørte oplyste, at hans moder talte arabisk med familien.

Afhørte oplyste, at han havde haft kontakt med sin mor inden han kom ind i fængsel. Afhørte oplyste, at han sendte billeder af projekter i skolen, samt talebeskeder til hende igennem Whatsapp. Han talte her irakisk til sin mor. Ind i mellem ringede de til hinanden men brugte mest talebeskeder i stedet. Afhørte var vred på sin moder over at hun var rejst fra afhørte og hans 3 storesøstre. Det havde derfor været lidt anstrengt forhold afhørte havde til sin mor.

Afhørte forklarede, at afhørtes far rejste frem og tilbage til Iran og besøgte moderen og børnene dernede. Afhørte vidste ikke hvor ofte faderen rejste dertil. Faderen arbejdede ikke i Danmark. Afhørte forklarede, at hans moder havde nogle udlejningsejendomme i Iran, som hun levede af.

Afhørte oplyste, at det var både moderen og faderens idé at afhørte skulle bo dernede. Afhørte forklarede, at han ikke blev spurgt hvor han havde lyst til at bo. Afhørte forklarede, at hans pas var ved at udløbe på et tidspunkt, afhørte forklarede, at han havde fået hjælp af sin sagsbehandler til at komme tilbage til Danmark, da han var bange for ikke at få visum igen, og komme ind i Danmark igen. Afhørte blev vejledt af sagsbehandleren om at tage til den Danske Ambassade i Theran, hvilket afhørte så gjorde. Afhørte tog sin mor med derhen, og de tog en taxa derover. Afhørte følte lidt at forældrene forsøgte at snyde afhørte, og ikke ville lade ham rejse tilbage til Danmark.

Forespurgt om hvordan afhørte havde det med sin far i dag, oplyste afhørte, at det var anstrengt. Det var meget overfladisk. Afhørte havde sidst talt med sin far i fredags. Faderen ville gerne besøge afhørte i fængslet, afhørte havde udfyldt tilladelse til dette. Afhørte oplyste, at hans familie ikke betragtede sigtede som en "normal" dreng, da afhørte havde haft nogle psykiske problemer, da hans mor rejste. Afhørte havde derfor valgt at tage afstand til dem, da han ikke ville have at nogen anså ham for unormal.

Afhørte havde haft selvmordstanker da moderen rejste, og var blevet indlagt. Han havde boet hos sin søster, som havde travlt med sin uddannelse. Han havde her fået det dårligere og dårligere, og var begyndt at skære i sig selv. Det var bl.a. derfor, at han var blevet tvangsfjernet, og ikke kunne bo hjemme.

Afhørte havde tættere kontakt til sin moster og onkel, som bor på Frederiksberg. Afhørte så sin moster og onkel ca. hver anden uge. Han overnattede også hos dem et par gange.

Afhørte blev forespurgt om hvem der var tættest på ham i dag, oplyste afhørte, at det var hans venner. Afhørte havde en del venner gennem Counter Strike spillet, andre igennem 10.

klasse. Afhørte følte at de havde samme interesse, og følte sig tæt på dem. Afhørte var i kontakt med sine venner hver dag.

Afhørte vidste ikke hvornår hans familie kom til Danmark. Men han vidste at de var flygtet i sin tid til Iran pga. Saddam Husseins styre. De havde boet i Iran i 3-4 år, og derfor taget til Danmark.

Afhørte oplyste, at han så sin storesøstre meget begrænset. Han havde god telefonisk og skriftlig kontakt med den ene søster som bor i Sverige. Hans ældste søster havde han ikke talt med i ca. 8 år. Afhørtes familie er meget kulturelle, og da storesøsteren havde nægtet at gå med tørklæde havde hele familien udstødt hende. Han vidste at hans andre søstre havde lidt kontakt med hende.

Den sidste storesøster L bor i Vedbæk skrev afhørte med ca. hver dag over snapchat. Denne søster havde ligeledes ingen kontakt med resten af familien, da hun også havde valgt ikke at gå med tørklæde.

Afhørte forklarede, at han ikke havde kontakt med resten af hans familie i Iran, det var kun afhørtes moder. Der var ingen familie der boede i Irak længere.

Afhørte blev forespurgt om hvordan hans dagligdag i Danmark så ud. Afhørte forklarede, at han gik i skole i ... på teknisk skole. Han kom ud til skolen på sin knallert. Der var han 5 dage om ugen i tidsrummet 8-14.30, når han kom hjem spillede han enten computer til hans venner fik fri, eller røg vandpibe. De tog nogle gange på café eller netcafé. Det var oftest hos afhørte at de opholdt sig.

Afhørte oplyste, at han derudover havde fast vagt om torsdagen og hver anden lørdag. Han arbejdede 7-8 timer pr. vagt. Afhørte arbejdede i Netto i Han sad primært bag kassen. Han havde haft jobbet siden juni 2017. Det var det eneste arbejde afhørte havde. Afhørte havde førhen arbejdet i Føtex i 2015, og var der ca. 1 år, han havde her sørget for at butikken så pæn ud.

Afhørte forklarede, at han havde gået kort til karate da han var 9-10 år. Han havde redet lidt, da han gik på J-skolen i ca. 6 måneder.

Han var ikke medlem af nogen foreninger i Danmark.

Afhørte oplyste, der var ingen i hans familie, som havde haft nogen våben. Man måtte ikke have våben i Iran, og afhørte havde aldrig set våben ligge fremme hos nogen familiemedlemmer.

Afhørte oplyste, at han havde været til undersøgelse hos Bispebjerg i sin tid. Han havde her fået diagnosen at han var lettere retarderet. Han vidste ikke om dette stadig gjaldt. Afhørte oplyste, at han var født med ..., og var blevet opereret for dette. Ligesom han var blevet opereret for"

Tiltalte er ikke tidligere straffet

Tiltalte har været frihedsberøvet fra den 23. oktober 2018.

Rettenns begrundelse og afgørelse

Den rejste tiltalte kræver stillingtagen til, om våbenet er transporteret gennem offentligt tilgængeligt sted i københavnsområdet, og om våbenet er besiddet under særligt skærpende omstændigheder.

Tiltaltes forklaring om hans fund af våbenet i en Nettopose i en busk på en kirkegård anses for yderst tvivlsom. Da ingen beviser understøtter forklaringen, tilsidesættes den som utroværdig.

Det kan herefter ikke anses for bevist, at tiltalte har transporteret våbenet gennem offentligt tilgængeligt sted i københavnsområdet.

For så vidt angår besiddelse af skydevåbnet på bopælen, beror spørgsmålet, om forholdet kan anses for omfattet af straffelovens § 192 a, stk. 1, ifølge Højesterets praksis på en samlet vurdering af de foreliggende omstændigheder. Ved vurderingen lægges vægt på de momenter, der er nævnt i forarbejderne til lov nr. 411 af 10. juni 1997 (om den tidligere bestemmelse i våbenlovens § 10, stk. 2) og til lov nr. 501 af 12. juni 2009 (om straffelovens § 192 a), hvorefter det afgørende er, om besiddelsen har indebåret en nærliggende risiko for, at våbenet ville blive anvendt til fare for andre.

Jagtgeværet, der har to løb, er tilvirket med oversavet løb, hvilket har den effekt, at våbenet ved affyring opnår en større spredning end normalt. Det oversavede side-by-side jagtgevær er fundet med 10 hagelpatroner under en håndvask på tiltaltes værelse. Ifølge kriminalteknisk erklæring kan hagelpatronerne optages og affyres i det afkortede haglgevær.

Retten finder, at opbevaringen af våbenet i en taske under håndvasken på tiltaltes værelse, er at betragte som skødesløs. I den forbindelse er det også tillagt vægt, at tiltalte bor på et bosted på Nørrebro, hvor der nok kræves nøglekort for at komme ind fra gaden, men hvor det også er forklaret, at dette nemt omgås ved at sætte noget i døren, særligt når tiltaltes nabo holder fester. Tiltalte er ikke tidligere straffet, og der er ikke dokumenteret kontakt til et kriminelt miljø.

Efter en samlet vurdering finder retten, at tiltaltes besiddelse af det oversavede side-by-side jagtgevær med 10 hagelpatroner på tiltaltes bopæl på bostedet i ... på Nørrebro har indebåret en nærliggende risiko for, at våbenet ville blive anvendt til fare for andre.

Det findes herefter bevist, at tiltalte er skyldig i overensstemmelse med tiltalen, om besiddelse under særligt skærpende omstændigheder af et oversavet side-by-side jagtgevær med tilhørende ammunition i form af 10 hagelpatroner. Som ovenfor anført er det ikke bevist,

at tiltalte har besiddet våbenet på offentligt tilgængeligt sted, hvorfor tiltalte frifindes for denne del af tiltalen.

ooo0ooo

Straffen fastsættes til fængsel i 2 år og 3 måneder, jf. straffelovens § 192 a, stk. 1, nr. 1, jf. stk. 3, jf. våbenlovens 2, stk. 1, jf. § 1, stk. 1, nr. 1, og nr. 3.

Retten har ved strafudmålingen lagt vægt på den skærpelse af straffen for ulovlig besiddelse af skydevåben, der blev indført ved lov nr. 494 af 22. maj 2017. I bemærkninger til § 1, nr. 1, i lovforslaget (lovforslag nr. 139 af 22. februar 2017), er anført bl.a.: "Det forslås at ændre straffelovens § 192 a, stk. 1, således at minimumsstraffen forhøjes fra 1 års fængsel til 2 års fængsel med henblik på at styrke det strafferetlige værn mod ulovlig våbenbesiddelse mv. under særligt skærpene omstændigheder... Straffen for besiddelse mv. med ammunition, der kan affyres med skydevåbenet, på ikke offentligt tilgængeligt sted forudsættes i førstegangstilfælde som udgangspunkt fastsat til ubetinget fængsel i 2 år og 3 måneder."

Udvisning

I forhold til påstanden om udvisning bemærkes, at tiltalte er irakisk statsborger. Han har haft lovligt ophold i Danmark i ca. 18 år og 3 måned. Henset til straffens fastsættelse er betingelserne for udvisning i medfør af udlændingelovens § 22, nr. 3 og nr. 8, opfyldt.

Det følger af udlændingelovens § 26, stk. 2, at en udlænding skal udvises, medmindre dette med sikkerhed vil være i strid med Danmarks internationale forpligtelser, herunder artikel 8 i Den Europæiske Menneskerettighedskonvention.

Udvisning vil indebære et indgreb i tiltaltes privatliv, jf. konventionens artikel 8, stk. 1. Et sådant indgreb er kun berettiget, hvis betingelserne i artikel 8, stk. 2, er opfyldt.

Udvisning af tiltalte har som nævnt hjemmel i loven og har til formål at forebygge uro eller forbrydelse, hvilket er legitime formål ifølge artikel 8, stk. 2. Det er derfor afgørende, om udvisning må anses for nødvendig af hensyn til disse formål. Dette beror på en proportionalitetsvurdering.

Til brug for proportionalitetsafvejningen har Menneskerettighedsdomstolen opstillet en række kriterier som nævnt i bl.a. præmisserne 68-71 i dom af 23. juni 2008 i sagen Maslov mod Østrig (sag nr. 1638/03). Nogle af disse kriterier har til formål at belyse, i hvilket omfang en udlænding fremover kan forventes at forårsage uro eller begå forbrydelser. Den vægt, der skal tillægges de enkelte kriterier, afhænger af den konkrete sag. I en sag som den foreliggende, hvor der er tale om et ungt menneske, der ikke har stiftet familie, følger det af præmis 71 i Maslov-dommen, at de relevante kriterier er arten og alvoren af den kriminalitet, tiltalte har begået, længden af hans ophold i Danmark, den tid, der er gået, siden kriminaliteten blev begået, hans opførsel i den periode, og hans tilknytning til henholdsvis Irak og Danmark.

Tiltalte, der er 18 år, er født og opvokset i Danmark, og den 14. oktober 2000 fik han opholdstilladelse til sin 18 års fødselsdag. Tiltalte indgav den 8. juni 2018 en ansøgning om permanent opholdstilladelse, der fortsat er under behandling. Han er ikke gift, og han har ingen børn. Efter det oplyste bor tiltaltes mor, lillesøster og lillebror i Iran, hvor tiltalte havde ophold i 9 måneder i 2014. Han har ikke kontakt med resten af familien i Iran. Tiltaltes far bor angiveligt i Danmark. Derudover har tiltalte 2 ældre søstre, der også bor i Danmark, og en søster med bopæl i Sverige. Familien flygtede før tiltaltes fødsel fra Irak til Iran på grund af Saddam Husseins styre og derfra videre til Danmark. Der er ingen familiemedlemmer, der fortsat bor i Irak. Tiltalte har alle sine venner i Danmark, hvor han har gået i skole. Han er ved at uddanne sig til lastbilchauffør og har et fritidsjob i Netto, hvor han har vagt to gange om ugen. Tiltalte er ikke tidligere straffet.

Til trods for kriminalitetens art og grovhed finder retten efter en samlet vurdering, at de hensyn, der taler imod udvisning af tiltalte, er mere tungtvejende end de hensyn, som taler for udvisning. Der er særligt henset til, at tiltalte er født og opvokset i Danmark, hvor han har dele af sin familie. Han har gået i skole i Danmark, og er nu under uddannelse. Han har ikke familie i Irak, og har i det hele en yderst begrænset tilknytning til Irak.

Særligt henset til tiltaltes unge alder, og at han er tidligere ustraffet, vil udvisning trods kriminalitetens art og alvor med sikkerhed være i strid med Danmarks internationale forpligtelser, jf. udlændingelovens § 26, stk. 2, hvorfor tiltalte ikke udvises, men tildeles en advarsel, jf. udlændingelovens § 24 b, stk. 1.

Påstanden om konfiskation tages i medfør af den påberåbte bestemmelse til følge som nedenfor bestemt.

Thi kendes for ret:

Tiltalte T straffes med fængsel i 2 år og 3 måneder.

Hos tiltalte konfiskeres 1 oversavet side-by-side jagtgevær med tilhørende ammunition i form af 10 haglpatroner.

Tiltalte tildeles en advarsel om udvisning.

Tiltalte skal betale sagens omkostninger, herunder 24.698 kr. + moms i salær til den beskikkede forsvarer, advokat Ulrik Sjølin Pedersen.